

УДК 687.01 «18/20» :
7.05] (043)

DOI:10.30857/2617-
0272.2018.3.6.

БУДЯК В.В.

Черкаський державний технологічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМОУТВОРЕННЯ ГЛАМУРНОГО КОСТЮМА 1930–1950-х РОКІВ

Мета. Проаналізувати костюми голлівудських актрис у період 1930–1950-х рр., які стали основою формування типових структур гламурного костюма в ХХ ст.; встановити особливості їх формоутворення та визначити їх місце в структурі модного костюма початку ХХІ ст.

Методика. Використано стилістичний та асоціативний методи дослідження художньо-композиційних ознак гламурного вбрання актрис як творчого джерела в сучасній дизайн-практиці, застосовано порівняльно-історичний метод і метод системно-порівняльного аналізу, що дозволило здійснити загальну типологізацію структур гламурного костюма визначеного періоду та встановити особливості його формоутворення.

Результати. Проведені дослідження демонструють, у який спосіб в 1930–1950-х рр. дизайнери американських кіностудій розробляли стилістику гламурного костюма, орієнтуючись на індивідуальні характеристики будови тіла і зовнішність актрис, їх ампуа в кіноіндустрії. Отримані результати щодо структур костюмів актрис і особливостей їх формоутворення надають можливість як охарактеризувати художньо-композиційні ознаки гламурного костюма, так і показати, що саме вони стали підґрунтям для формування типових образів, а з часом – типологічних структур костюма в стилі гламур, які до цього часу залишаються актуальними і, практично, незмінними у проектуванні перспективних форм одягу в стилістиці гламуру.

Наукова новизна. Встановлено особливості структуроутворення гламурного костюма у визначений період; окреслено формотворчі пошуки дизайнерів кіноіндустрії в розробці стилістики гламуру, яка знайшла відображення, насамперед, у формуванні типових структур костюма, його силуетних формах, конструктивно-композиційному вирішенні, застосуванні матеріалів і їх декоруванні.

Практична значимість роботи полягає в тому, що основні результати дослідження можуть бути корисними для розробки і виготовлення колекцій одягу в стилістиці гламуру; надають ємну інформацію щодо образно-стильових і формально-конструктивних характеристик типових для стилю гламур структур костюма, силуетних форм і способів формоутворення в цілому. Результати можуть використовуватися в професійній підготовці дизайнерів з метою підвищення якості проектно-художніх рішень у процесі розробки колекцій модного одягу, що відповідають естетичним запитам сучасників.

Ключові слова: дизайн одягу, стилістика гламуру, образно-стилістичні характеристики, силуетна форма, формоутворення костюма.

Вступ. На межі ХХ – ХХІ століть дизайн одягу зазнає вплив різних суспільних і культурних явищ, що концептуально втілюються в костюмі. Масовість захоплення гламуром, зумовлена тенденціями моди, вказує на те, що гламур

– це одне з найвиразніших явищ сучасності. Протягом ХХ ст. принципи формоутворення гламурного костюма полягали у кардинальних змінах моди, пов'язаних з відмовою від корсету та загальним спрощенням структури костюма; з

принциповою зміною силуетної форми вбрання; з удосконаленням технік крою та технологій виготовлення й оздоблення одягу; а також з впливом стилів мистецтва й дизайну. Відбулася суттєва зміна й образних характеристик носіїв гламуру. Популяризації гламурного вбрання сприяла Америка, яка культивувала цінності гламуру в межах становлення індустрії розваг [2]. Як відомо, від 1920-х рр. його носіями стали кіноактриси, гламурний образ яким створювала команда професіоналів – дизайнерів, художників, рекламистів тощо. Професіоналізація процесу створення гламурного костюма сприяла утворенню оригінальних, досконалих композиційно і тектонічно форм. А предмети одягу, як носії візуальної ідентифікації гламуру, стали асоціюватися з типовими образними (іміджевими) характеристиками актрис, силуетними формами їх індивідуалізованих костюмів, принципами декоративного вирішення, структурною організацією форми костюма в цілому. Визнані «класичними», вони досі залишаються джерелами креативних інспірацій в роботах сучасних дизайнерів.

Постановка завдання. Дослідження вбрання актрис періоду 1930 – 1950-х рр. – «Золотої ери» Голлівуду, що дозволяє виявити особливості формоутворення костюма та його характерні структури та структуроутворюючі елементи; способи їх інтерпретацій у дизайні, що візуально забезпечують стильову ідентифікацію з гламуром.

Результати дослідження. У 1930 – 1950-х рр. зусиллями представників кіноіндустрії та індустрії моди гламур набув усіх ознак самостійного стилю. В гламурному костюмі їх можна умовно позначити як: символічність, декоративність і репрезентативність. Саме у кінематографі відбувається остаточне формування художньо-образних, формально-естетичних і композиційно-стильових взаємозв'язків у

структурі гламурного костюма. На тлі виразної ідеалізації носіїв гламуру як еталонів жіночої краси, він постає самостійним стилем. Модельєри розробляють нові форми і силуети одягу, застосовуючи техніку «косого крою», нові кольорові поєднання й специфічне декорування. Структура гламурного костюма змінюється, а способи формоутворення урізноманітнюються. В екранних образах основний асортимент вбрання складають вечірні, коктейльні й святкові сукні, доповнені дорогоцінними прикрасами. Такий костюмний образ поступово набуває статусу класики гламурного стилю. Він популяризується на вечірках та в конкурсах краси. Завдяки зусиллям дизайнерів відбувається інтенсивний процес формування типових структур костюма і пошук засобів їх реалізації у визначеній стилістиці. Споживання гламуру поступово трансформується з «надмірного» в «престижне», кульмінацією якого можна вважати моду повоєнних років [3].

В американському суспільстві створення Голлівуду стало виявом максимально штучного утворення, в межах якого все було з перебільшенням, усе було надзвичайно і над-ефектно. Гіперболізація гламурності досягала критично високого рівня. Життя кінозірки по суті було як знімальний майданчик – зрежисована реальність й перформанс. У ньому все регламентувалося, а найбільше – вбрання. Контракт кінозірки обумовлював її костюм в будь-якій ситуації. Як наслідок, «ця реальність пропонувала людині найбільш потужну – заманливу і привабливу форму гламуру, а голлівудська зірка стала самою гламурною фігурою, яку коли-небудь бачив світ» [9, С. 73]. Акцент на образність і видовищність позиціонувався, як важливий компонент механізму створення зірки.

У 1930-і рр. термін «гламур» розуміли як магнетизм, що асоціювався з окремими

особистостями – актрисами і тими, хто їх оточував. [1, С. 128]. Побачене мільйонами глядачів на кіноекранах ставало зразком для наслідування: моделі суконь, зачіски, макіяж, деталі й аксесуари [5]. Завдяки Г. Гарбо, М. Дітріх, К. Ломбард, Дж. Харлоу, М. Вест з'явилися нові ідеали жіночої краси – так звані, «ікони стилю». Склалася унікальна ситуація, в якій ці «штучні красуні-зірки» створювалися індустрією за одним шаблоном і єдиними характеристиками: красиво, розкішно, сексуально, безтурботно тощо. Утім, кожна з актрис утілювала на екрані власне амплу – «наївна красуня», «зніжена спокусниця», «романтична» або «фатальна жінка», «кокетка» й ін. Окрім амплу, кожна з актрис мала певні індивідуальні характеристики тіла будови, колір шкіри й волосся, зріст тощо. Однак, усі вони без винятку повинні були виглядати, як на екранах, так і в житті – бездоганно. Щоб досягнути цієї бездоганності дизайнерам доводилося шукати оригінальний крій, за допомогою якого приховувалися індивідуальні вади й, водночас, підкреслювалися достоїнства кожної. Продумувалося усе до найдрібніших деталей: місце розташування лінії талії, яке в одних випадках акцентувалося, а в інших – нівелювалося; силуетна форма, яка могла підкреслювати ідеальні форми тіла або ж навпаки – приховувати неідеальні, створюючи ілюзію про зворотне. Ретельно підбиралося взуття, висота його підборів, закрите або відкрите тощо. Особливого значення набував макіяж і зачіска (форма, колір, об'єм), а також доповнення та аксесуари, які довершували образ, робили його в цілому гармонійним і легким для сприйняття та розпізнавання.

Новий тип краси в образі жінки-вампи демонстрував відверту сексуальну привабливість. Чоло красунь 1930-х рр. було відкритим, брови вищипані та за допомогою підводки «здивовано»

припідняті, грим актрис став більш делікатним і стриманим. Темні рум'яна під вилицями і висвітлені ділянки над ними надавали обличчям відточеної скульптурності [8]. В моду увійшли пишні, підкреслені кольором губи і штучні вії, під якими зберігався томний погляд і фатальна загадковість. Золотисті локони ретельно вкладалися хвилями, довершуючи образ [4]. Дж. Харлоу стала першою з голлівудських дів класичного амплу, яка втілила феномен «ефектної блондинки». Актрису одягали у відверті сукні, які підкреслювали її чуттєвість. Вони завжди відкривали плечі та мали високі розрізи, що не приховували красивих ніг. На фотографіях актриса в провокуючих позах, з оголеними плечима, у атласних або шовкових вбраннях переважно темної колірної гами. Завдяки її сукням можемо виділити першу з типових структур гламурного костюма (рис. 1): відкрита декольтована сукня, скроєна «по-косій», часто з асиметричними деталями або драпуванням на ліфі, без акцентів на талії, яка м'яко облягає тіло, а від колін має плавне розширення, що формується у шлейф. Вона доповнена довгою накидкою з тканини або короткою з хутра. Обов'язкові елементи в структурі костюма – це нашійні дорожочі прикраси, високі рукавички і закрите взуття на високих підборах (рис. 2, рис. 3).

Дещо іншу, але не менш звабливу, форму костюма культивувала у своєму образі Г. Гарбо (рис. 4). Її сукні були «мужньо» розширеними по лінії плеча за допомогою спеціальних підплічників. У передвоєнний період в одязі з'явилося достатньо різноманітних мілітаристських деталей, таких як: накладні кишені, погони, клапани, реміні тощо. Актриса була прогресивною щодо такої тенденції, тому ввела в моду жіночний тип чоловічого костюма. Втім, типова структура її костюма – це прилеглого силуету, розширена по лінії плеча закриті сукня з акцентом на талії та

високими розрізами або, досить часто, блуза у поєднанні з вузькими штанами з м'яких або еластичних тканин. Для цієї структури костюма характерними є масивні коштовні прикраси – сережки, кольє, броші, пряжки, браслети. Декоративні пояси і закриті взуття на невисоких підборах

складають зазвичай цілісний ансамбль – виконаний з одного матеріалу та в одній колірній гамі. Кольори костюма темні й приглушені або, навпаки, насичені контрастні поєднання. Домінує виразне декорування вишивкою та стразами [10].



Рис. 1. Джоан Харлоу



Рис. 2. Ріта Хейворт



Рис. 3. Клодет Колбер



Рис. 4. Грета Гарбо



Рис. 5. Сукня від Адріана



Рис. 6. Констанс Бенет

У той самий час М. Дітріх продемонструвала штани, які повністю відповідали чоловічим (рис. 7). Подібна маскулінність сприяла формуванню однієї з самих провокативних структур гламурного костюма: широкі, вільні, дуже довгі брюки зі складками біля поясу, які одягаються разом з вільною, блискучою (атласною) або напівпрозорою блузкою контрастного

кольору, яка застібалася не до самого верху, і жакетом вільного крою з розширеною лінією плеча. У такій структурі костюма доповненнями могли бути: виразна біжутерія, декоративні пояси, взуття без підборів, нашійні хустинки. З часом до неї додався жилет, подібний по крою до чоловічого, і краватка (рис. 8, рис. 9).



Рис. 7. Марлен Дітріх



Рис. 8. Констанс Хамінг



Рис. 9. Рита Хейворт

Інша виразна тенденція в гламурному костюмі полягала у «поверненні» звабливої жіночності через акцент на груди, талію, стегна. У 1940-х рр. ефектні красуні мали обличчя янголів, обрамлені складно завитими й залакованими локонами, пухлі губи й виразні очі примхливої кокетки. Разом з тим у моду увійшло декольте, але особливої форми: спереду – досить стримане і «пристойне», але ззаду – практично повністю відкрита спина. Така структура костюма вирізняється вільним обляганням симетричного ліфу суконь, часто із драпіруванням або призбируванням, оголеністю спини, акцентованою лінією талії, насамперед, за рахунок крою, а також розширенням низу сукні від стегон і максимальною довжиною. Припустимим був ще один варіант такої структури, в якому сукня мала рівну й розширену лінію плеча (за рахунок плечових накладок), а розширення низу відбувалося від дещо заниженої лінії талії. Така сукня могла доповнюватися бантом на шиї або декоративним коміром оригінальної форми.

Під час війни гламур став ніби стриманішим і, умовно, економним. Наприклад, замість складних зачісок жінки стали обвивати голови тюрбанами або вкладати волосся валиком в сітку. Історики

моди відзначають, що в часи війни ідеальні жіночі образи стали максимально м'якими, стримано грайливими. Більшість кінодів набувають лялькового вигляду, наївного і беззахисного [7]. Одяг актрис відповідав модним тенденціям часу і стилістиці гламуру. Головним елементом формоутворення такого костюма залишалася сукня, крій якої мав завищену лінію талії та підкреслював груди об'ємністю форм (складки, заціпи, призбирування). Талія залишалася акцентованою, часто – поясом-бантом. Сукня мала довгі об'ємні рукави зі зборкою по лінії окату або над манжетою. Сукня могла мати високий розріз по переду або запах. Таке вбрання стало характерним для стилістики гламуру.

У повоєнні роки модна індустрія найшвидше відновлювалася в Америці, яка й диктувала основні тенденції, орієнтовані на спорт, дозвілля й активний відпочинок. На самому початку 1950-х рр. еталонами краси визнавали й Дж. Лолобріджид і С. Лорен. У обох красунь була смугла шкіра, покаті жіночні плечі, пишні груди і довгі стрункі ноги. Їм були до лиця нові гламурні форми костюма з силуетом «пісочного годинника», глибоке спокусливе декольте, що додавало їх зовнішності звабливості. Завдяки К. Діору в 1947 р. популярності

набув «New Look». Замість холодних дів попередніх десятиліть з підплічниками й маленькими грудьми на подіумах з'явилися граційні фігурки з маленькими охайними голівками, природно покатими плечима, високими грудьми, тонкою осиною талією в пишних розширених до низу спідницях до середини щиколотки. Під сукні стали одягати багаточарові спідниці. На окремі моделі Діор витрачав до 40 м тканини. Його гламурне вбрання повернуло в моду європейську елегантність і витонченість, однак було марнотратною розкішшю, штучним і скутим, у протиставленні прагненню всіх жінок світу до прав і свобод. Парадоксально, але ця мода також стала класикою гламурного вбрання, сформувавши нову структуру, в основі якої знову корсет і неприродність.

Звичайно ж, корсети вже були зовсім іншими, вони стали еластичними, не заважали дихати й рухатися, але дозволяли жінкам досягнути ефекту надтонкої талії. Окрім того, хірургічне корегування і пластика дозволяли вносити свої зміни. Еталон модної фігури жінки знову зазнавав змін, а ідеали гламурної краси змінювалися. Типова структура гламурного костюма сформувалася на основі сукні Х-подібного силуету з підкреслено тонкою талією на її природному місці. Щільність прилягання ліфу сукні досягалася складним кроєм, який нагадував корсет, а пишність спідниці довжиною міді обумовлювалася нашаруванням декількох спідніх спідниць. Сукня могла бути закритою або декольтованою, з рукавами або без них. Її доповнювали коштовні прикраси – сережки, кольє, броші та рукавички різної довжини. Завершував ансамбль хутрянний палантин або накидка. Закрите взуття мало класичну форму і помірні підбори. Типовими для структури такого костюму

були й капелюшки вигадливих форм, часто оздоблені вуаллю (рис. 10).

Суттєво, що у цей час значно розширився асортимент вечірнього одягу. Дизайнери пропонували носити нарядні блузки з парчі, гіпюру, шовку, вечірні піжами, довгі спідниці або плаття з тонких легко спадаючих тканин, вечірні сукні з жакетами, у моді залишалися хутряні накидки. Ідеальний зовнішній вигляд мала жінка зі стрункою фігурою, з вузькою талією і виразними стегнами, невеликим бюстом, з світлим кольором волосся та перманентною завивкою і делікатним макіяжем. Силуети одягу відповідали фігурі, різноманітні фасони ґрунтувалися на численних варіантах драпіровок, складок, на співвідношеннях блискучої і матової фактури тканин [6]. Запорукою розвитку стилю постало формування нового прошарку суспільства – середнього класу, готового стати активним споживачем й користувачем гламуру (рис. 11, рис. 12).

Таким чином, у 1950-х рр. популярності набуває ще одна структура гламурного вбрання – вузький ліф складної конструкції у поєднанні з пишною, багаточаровою спідницею, що утворює Х-подібний силует або спідницею, звуженою донизу – силует пісочного годинника. А в 1960-х рр. виявлені структури гламурного костюма набувають значення «класичних», елегантні зразки вважаються зразками елітного мистецтва костюма. Атрибутивні та денотативні ознаки стилю набувають концептуальності та можуть складати основу будь-якого костюма. Подібна універсалізація призводить до того, що гламур трансформується в концепт – концентрацію типових стильових характеристик і ознак, що в дизайнерських інспіраціях спроможні продукувати нескінченну кількість варіантів гламурних образів.



Рис. 10. Жак Фат 1950 р.



Рис. 11. Ю. Живанши 1950 р.



Рис. 12. К. Діор 1950 р.

Висновки. Показано, що зі зміною соціокультурної ситуації та соціального контексту гламуру, структура гламурного костюма зазнає кардинальних змін. Особливості формоутворення пов'язані з винаходом і активним застосуванням дизайнерами техніки «косого крою», завдяки якій одяг повторює контури жіночого тіла, надаючи жінкам звабливості.

Встановлено, що в досліджуваній період, завдяки роботі дизайнерів кіноіндустрії над створенням візуального іміджу кіноактрис, було розроблено характерні структури гламурного костюма, які пізніше стали класичними, зокрема:

1) Перша зі структур – це щільно прилегла силуетна форма з природною лінією плеча, з підкресленням абрисів фігури та розширенням форми від лінії коліна. Сукні довжиною максі зі шлейфом, що мають вузький довгий рукав або повністю відкривають руки, демонструють помірно декольте.

2) Друга типова структура характеризується розширенням і випрямленням лінії плечового поясу, помітним укороченням довжини вбрання – міді, рукави у верхній частині набувають незначного наповнення. Показовою ознакою цього типу структури є декольте,

що позаду практично повністю відкриває спину. Лінія талії знаходиться на природному місці й обов'язково акцентується. Характерним для обох структур є використання дорогих, пластичних тканин, які багато оздоблюються по всій поверхні виробу.

3) Третя типова структура – брючний костюм чоловічого типу, що одягається на вишукану білизну або білосніжну блузку.

4) Четверта структура гламурного костюма сформувалася на основі складного крою, що імітує корсет. Видозмінений за рахунок новітніх матеріалів і технологій, корсет сполучався з багат шаровими, розширеними або звуженими до низу спідницями, утворюючи, відповідно, Х-подібний силует або силует «пісочного годинника».

Характеризуючись відмінностями в силуетах, крої, способах формоутворення, вказані структури відповідали стилістиці гламуру, як сукупності специфічних засобів виразності та прийомів формоутворення. До 1960-х рр. вона стала провідною в проектно-художній діяльності та сприяла поширенню процесів гламуризації в індустрії моди. Це, зокрема, вказує на напрям подальших досліджень.

Література

1. Атанова Е.О. Экспериментальное исследование значения слова гламурный в языковом сознании носителей русского языка. Вопросы психолингвистики. 2007. № 5. С. 82-84.
2. Будяк В.В. Гламур в дизайні костюма кінця XIX – початку XXI століття : дис. ... канд. мист. : 17.00.07 – дизайн. Харків: ХДАДМ, 2018. 292 с.
3. Будяк В.В. Особливості розвитку гламурного стилю костюма в моді XX століття. *Теорія та практика дизайну*. 2015. № 7. С. 33–38.
4. Гандл С. Гламур. пер. с англ. под. ред. А. Красниковой. Москва, 2011. 384 с.
5. Зверева В. Позывные гламура. Гламур: культурная экспансия или новая идеология? Искусство кино. URL: <http://www.kinoart.ru/archive/2006/11/n11-article3> (дата звернення: 09.03.2014).
6. Звіняцьковська З. Мистецтво епохи споживання. *Art Ukraine*. 2011. № 4(23). С. 8–9.
7. Козлова Т.В., Ильичева Е.В. Стиль в костюме XX века. Москва, 2003. 160 с.
8. Лагода О.М. Художньо-образні особливості костюма в дизайні одягу кінця XX – початку XXI століття : дис. ... канд. мист. : 17.00.05 – дизайн. Харків, ХДАДМ, 2007. 275 с.
9. Уайт Н., Гриффитс Й. Fashion-бизнес: теория, практика, феномен. пер. с англ. А.Н. Поплавская; науч. ред. А. В. Попова. Минск, 2008. 272 с.
10. Liveinternet. Коллекция фэшн-фотографий 1940–1960 гг. XX века. URL: <https://www.liveinternet.ru/community/3299606/post211204628/> (дата звернення: 15.03.2014).

References

1. Atanova, E. (2007) Experimental study of the meaning of the word glamorous in the linguistic consciousness of Russian native speakers. *Questions of psycholinguistics*. 5, 82-84 [in Russian].
2. Budiak, V. (2018) Glamour in design of a costume at the end of the XIXth – beginning of the XXIst centuries: Candidate's thesis. Kharkiv State Academy of Design and Arts. 292 [in Ukrainian].
3. Budiak, V. (2015) Features of the development of a glamorous costume style in fashion of the XXth century. *Theory and practice of design* : materials of the International Scientific and Practical Conference. Kyiv. 33-38 [in Ukrainian].
4. Gandl, S. (2011) Glamour. Moscow. 384. (Transl. from English: Krasnikova A.) [in Russian].
5. Zvereva, V. (2014) Callsign of glamour. Glamour: cultural expansion or a new ideology? Art of cinema. URL: <http://www.kinoart.ru/archive/2006/11/n11-article3> (accessed: 09.03.2014) [in Russian].
6. Zviatskovska, Z. (2011) Art of consumption era. *Art Ukraine*. 4(23), 8-9 [in Ukrainian].
7. Kozlova, T., Ilchyova, E. (2003) *Style in the costume of the XX century*. Moscow. 160 p. [in Russian].
8. Lahoda, O. (2007) Art-graphic costume peculiarities in fashion design at the end of the XXth – the beginning of the XXIst century: Candidate's thesis. Kharkiv State Academy of Design and Fine Arts. 275 p. [in Ukrainian].
9. White, N., Griffiths, I. (2008) *The Fashion Business: Theory, Practice, Image*. Minsk. 272 p. [in Russian].
10. Liveinternet. Kolleksiya feshn-fotografiiy 1940–1960 gg. XX veka. URL: <https://www.liveinternet.ru/community/3299606/post211204628/> (accessed: 15.03.2014) [in Russian].

ОСОБЕННОСТИ ФОРМООБРАЗОВАНИЯ ГЛАМУРНОГО КОСТЮМА 1930 – 1950-Х ГОДОВ

БУДЯК В.В.

Черкасский государственный технологический университет

Цель. Проанализировать костюмы голливудских актрис в период 1930 – 1950 гг., которые стали основой формирования типовых

FEATURES OF THE FORMATING OF A GLAMOR COSTUME OF 1930 – 1950'S YEARS

BUDYAK V.V.

Cherkasy State Technological University

Goal. To analyze the costumes of Hollywood actresses in the period 1930 – 1950's, which became the basis for the formation of typical structures of a glamor

структур гламурного костюма в XX в.; установить особенности их формообразования и определить их место в структуре модного костюма начала XXI века.

Методика. Используются стилистический и ассоциативный методы исследования художественно-композиционных признаков гламурного наряда актрис как творческого источника в современной дизайн-практике. Применены сравнительно-исторический метод и метод системно-сравнительного анализа, что позволило осуществить общую типологизацию структур гламурного костюма определенного периода и установить особенности его формообразования.

Результаты. Проведенные исследования показывают, каким образом в 1930 – 1950 гг. дизайнеры американских киностудий разрабатывали стилистику гламурного костюма, ориентируясь на индивидуальные характеристики телосложения и внешности актрис, их амплу в киноиндустрии. Полученные результаты по структурам костюмов актрис и особенностям их формообразования предоставляют возможность, как охарактеризовать художественно-композиционные признаки гламурного костюма, так и показать, что именно они стали основой для формирования типических образов, а со временем – типологических структур костюма в стиле гламур, которые до этого времени остаются актуальными и практически неизменными в проектировании перспективных форм одежды в стилистике гламура.

Научная новизна. Установлены особенности структурообразования гламурного костюма в определенный период; очерчены формообразующие поиски дизайнеров киноиндустрии в разработке стилистики гламура, которая нашла отражение прежде всего в формировании типовых структур костюма, его силуэтных формах, конструктивно-композиционном решении, применении материалов и их декорировании; установлены основные средства воплощения характерных образно-стилевых и формально-композиционных признаков стиля гламур в современной дизайн-практике.

Практическая значимость работы заключается в том, что основные результаты исследования могут быть полезными для

costume in the XX century; to establish the peculiarities of their formation and to determine their place in the structure of a fashionable costume of the beginning of the XXI century.

Methodology. The stylistic and associative methods of studying the artistic compositional features of the glamorous outfit of actresses as a creative source in contemporary design practice have been used, the comparative-historical method and the method of system-comparative analysis have been applied, which allowed to carry out the general typology of structures of a glamor suit of a certain period and to establish the peculiarities of its formation.

Results. The research shows how in 1930 – 1950's designers of American film studios developed stylistics of a glamorous suit, focusing on the individual characteristics of the body of the structure and appearance of the actresses, their role in the film industry. The results obtained concerning the structures of costumes of actresses and the peculiarities of their formation make it possible to characterize the artistic and compositional features of a glamorous costume and to show that they became the basis for the formation of typical images, and eventually – the typological structures of a glamor style suit, which before that time remain relevant and practically unchanged in the design of promising forms of clothing in stylistics of glamor.

Scientific novelty. The peculiarities of the formation of a glamor suit in a certain period are established; outlined the formative searches of the designers of the cinema industry in the development of stylistics of glamor, which was reflected, first of all, in the formation of typical costume structures, its silhouette forms, constructive-compositional solution, the application of materials and their decorating; the basic means of embodiment of typical figurative-stylistic and formal-compositional signs of style of glamor in modern design practice are established.

The practical significance of the work lies in the fact that the main results of the study may be useful for the development and production of clothing collections in the style

разработки и изготовления коллекций одежды в стилистике гламура; предоставляют емкую информацию о образно-стилевых и формально-конструктивных характеристиках типичных для стиля гламур структур костюма, силуэтных форм и способов формообразования в целом. Результаты могут использоваться в профессиональной подготовке дизайнеров с целью повышения качества проектно-художественных решений в процессе разработки коллекций модной одежды, соответствующие эстетическим запросам современников.

Ключевые слова: дизайн одежды, стилистика гламура, образно-стилистические характеристики, силуэтная форма, формообразования костюма.

of glamor; Provide capacious information on figurative-stylistic and formally-constructive characteristics of the typical glamor style of costume structures, silhouette forms and methods of shaping in general. The results can be used in the professional training of designers in order to improve the quality of design and art solutions in the development of collections of fashionable clothing that meet the aesthetic demands of contemporaries.

Key words: fashion design, glamor style, figurative-stylistic characteristics, silhouette, costume.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРА:

Будяк Вікторія Валеріївна, канд. мистецтвознавства, старший викладач кафедри дизайну, Черкаський державний технологічний університет, ORCID 0000-0002-4537-8766, e-mail: toris87@ukr.net.

Цитування за ДСТУ: Будяк В.В. Особливості формоутворення гламурного костюма 1930 – 1950-х років. *Art and design*. 2018. №3. С. 65–74.

Citation APA: Budyak, V.V. (2018) Features of the forming of a glamor costume of 1930 – 1950's years. *Art and design*. 3. 65–74.

<https://doi.org/10.30857/2617-0272.2018.3.6>.